

- 3) *Else Margarete Bahnsen Hansen*, Kontorelev, af Gentofte Kommune under Københavns Amt, født i Danzig.

Det stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig at foreslaa, at der ud over de paa det efter anden Behandling foreliggende Lovforslag optagne Personer optages yderligere tre Personer, hvis Navne findes anført i det af mig stillede Ændringsforslag. Udvalget har tiltraadt Ændringsforslaget, og jeg skal anbefale det til Vedtagelse.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Jeg skal kun bekræfte, at vi i et Udvalgsmøde i Dag har givet Tilslutning til Fremsettelsen af dette Ændringsforslag ved tredje Behandling, og jeg kan paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Arvelov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2809; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 198).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen omtales.

Steincke: Maa jeg baade over for den højtærede Justitsminister og over for de eventuelle ærede Medlemmer, der forrige Onsdag maatte være rejst herover for at overvære Forhandlingerne om Arveloven,

beklage, at jeg blev den ufrivillige Aarsag til Sagens Udskydelse en Uge. Ifølge „Kristeligt Dagblad“ var Grunden den, at jeg efter Forlydende havde faaet ondt i en Finger, men nu var uden for Livsfare. Det sidste er forhaabentlig rigtigt, det første en eklatant Overtrædelse af det ottende Bud. Det drejede sig om en Operation, der krævede Sengeleje i nogle Dage, men jeg haaber i de allernærmeste Dage at kunne vise Pressen Arret og sende „Kristeligt Dagblad“ et Fotografi af Haanden.

Hvis man hører til de ulykkelige, hvem et Ordførerskab i det foreliggende Lovmysterium er betroet, har Tiden omkring Nytaar i langt mindre Grad været Juleferie, end man paa Forhaand havde regnet med og haabet; thi at sætte sig ind i det herhenhørende Kommissionsudkast, der med Bilag fylder 240 store Sider, samt i det foreliggende Lovforslag med Bemærkninger — der til Gengæld for de sidstnævntes Vedkommendes synes at have taget et mere end billigt Hensyn til Papirnøden — endvidere at blive klar over Forholdet mellem Udcastet og det her foreliggende Lovforslag og tage Stilling til det endelige Resultat af Ministeriets Overvejelser har for mit Vedkommende, som dog har syslet en Del med de Emner, der herved kommer i Betragtning, ødelagt adskillige af de Familieopløb, der ellers er udset til at forhøje ens Julestemning. For saa vidt kan jeg ikke takke den højtærede Justitsminister. Paa den anden Side fortjener denne Paaskønnelse, fordi han har bragt dette Lovomraade, der er saare vigtigt og omfattende, frem til Behandling paa den høje Rigsdag, skønt der ikke er forløbet mere end 5—6 Aar, siden Kommissionen har afgivet Betænkning. Om han derimod fortjener Paaskønnelse for det Resultat, han efter de mange Overvejelser er kommet til, er noget mere tvivlsomt, men herom skal jeg nu tillade mig at fremsætte forskellige Bemærkninger, der sikkert ikke er alt for stærkt præget af Julestemning.

Den, der ikke er klar over, hvor vanskelig og indviklet en Arvelovgivning, der skal tage Hensyn til det nuværende højkapitalistiske, halvliberalistiske og halv-socialistiske Samfunds Mylder af modstridende Interesser, egentlig er, vil paa Forhaand studse over, at det skal være nødvendigt at skrive 103 Paragraffer for at ordne et tilsyneladende saa begrænset Spørgsmaal. Men den, der mener dog til en vis Grad at besidde denne Klarhed, vil ikke undre sig, selv ikke, om han mangler Kendskab til Kommissionens omfattende og indgaaende Argumentation.